

Nr: AC 2211 12295

Het College van Beroep voor de Examens,

Prof. mr. P.J.J. Zoontjens, voorzitter, dr. R. Wilders en S. Boll, leden

BESLISSING inzake het beroep van [REDACTED] hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 4 november 2022 waarbij op 23 november 2023 de gronden zijn ingediend, tegen de beslissing van 28 oktober 2022 van de examencommissie van de Faculteit der Tandheelkunde, hierna te noemen “verweerster”, waarbij aan appellant is meegedeeld dat zijn verzoek tot verlenging van de geldigheidsduur van zijn behaalde masteronderdelen is afgewezen.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 28 oktober 2022 is door verweerster aan appellant meegedeeld dat zijn verzoek tot verlenging van de geldigheidsduur van zijn behaalde masteronderdelen is afgewezen. Tegen dit besluit is het beroep van 4 november 2022 gericht. Bij schrijven van 12 december 2022 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit heeft echter niet geleid tot een oplossing van het geschil. Bij schrijven van 15 december 2022 heeft verweerster een verweer ingediend.

Het beroep is behandeld tijdens een zitting op 19 januari 2023, alwaar appellant is verschenen.

Namens verweerster is verschenen [REDACTED]

II. Motivering

Standpunt van appellant

Appellant heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant kan zich niet met het besluit verenigen en geeft aan dat naar zijn mening geen rekening gehouden is met o.a. persoonlijke omstandigheden, de totstandkoming van de uitloop en de naar mening van appellant bedenkelijke rol van verweerster. Appellant is van mening dat door afwijzing van het verzoek tot verlenging er geen perspectief tot het afronden van de opleiding is aangeboden. Appellant geeft aan dat de afwijkende aard van de opleiding Tandheelkunde het voor een buitenstaander niet altijd mogelijk maakt om de implicaties van deze beslissing te overzien. Het besluit is volgens appellant buitenproportioneel, ook kan hij niet loskomen van de idee dat er andere motieven bij spelen.

Appellant geeft aan dat hij al het praktisch onderwijs heeft afgerond en voor de toekenning van de studiepunten van het laatste semester-onderdeel enkel een eindgesprek heeft openstaan met de begeleidende docent. De bijhorende eindtoets (Overall-toets) werd succesvol afgelegd. Het terugplaatsen naar studiejaar 1 van de master voor het volgen van lijnonderwijs acht appellant prima te ondervangen door het afleggen van een individuele eindtoetsing. Dit is niet in overweging genomen terwijl deze toetsing wel werd aangeboden voor studenten met een uitloop langer dan 6 maanden. Tevens is appellant van mening dat hij de afgelopen jaren relevante praktijkkennis heeft opgedaan onder toezicht van BIG-geregistreerde tandartsen welke ervaring ook is uitgesloten bij de besluitvorming. De beslissing om tevens de anatomische toetsing, die een paar maanden voor het ingaan van de nieuwe wetgeving is afgelegd, ongeldig te verklaren voelt voor appellant als een pest-maatregel. Als er in de afgelopen decennia op een wetenschappelijk gebied nagenoeg niets is gewijzigd aan de kennis en inzichten is het volgens appellant wel de anatomie van het aangezicht alsook de werking van het kaakgewricht.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweerster stelt dat de student over onvoldoende kennis beschikt over de nieuwste ontwikkelingen van theorie en praktijk. Iedere student wordt geacht te beschikken over de meest actuele kennis en vaardigheden en de manuele vaardigheden moeten onderhouden zijn. Dit laatste kan een student alleen aantonen door geregelde voortgang in de (pre)klinische onderdelen. In de Masteropleiding Tandheelkunde worden patiënten behandeld waardoor er niet alleen sprake is van een directe en brede koppeling van theoretische kennis met praktijkonderwijs. Vanwege de omgang met en de behandeling van patiënten heeft de examencommissie de maatschappelijke verantwoordelijkheid het diploma alleen te verstrekken aan studenten die recentelijk hun competenties hebben aangetoond. Appellant vertoont geringe studievoortgang. Appellant is de laatste 5 jaren klinisch niet actief geweest in de Masteropleiding. Op 1-12-2017 is het laatste klinische resultaat geregistreerd. De getentamineerde kennis, inzicht en vaardigheden van de vervallen theoretische onderdelen zijn aantoonbaar verouderd. Voor de theoretische kennis geldt dat deze in de Master direct moet worden toegepast in de praktijk. Iedere student moet tijdens het praktijkonderwijs de meest recente theorie paraat hebben. Zo is de inhoud van het onderdeel “Mondziekten, Kaakchirurgie en Functionele Anatomie” uit 2017 inmiddels gewijzigd in twee aparte onderwijsonderdelen, t.w. “Functionele Anatomie” en “Mondziekten, kaak- en aangezichtschirurgie”. Een inhoudelijke wijziging is er onder meer op het gebied van de prothetische reconstructie na oncologische behandeling en de histopathologie van mondcarcinomen. Ook het onderdeel “Afwijkingen in het kaakgewricht en speekselklieren” uit 2014 is inhoudelijk gewijzigd. Hieraan zijn de volgende onderwerpen toegevoegd: de rol van eHealth bij de diagnostiek en behandeling van orofaciale pijn en disfunctie (OPD), Hoofdpijn en de rol van de tandarts daarbij, Neurodegeneratieve aandoeningen (Parkinson, dementie) in relatie tot OPD, slaap en slaapproblemen in relatie tot de tandheelkunde, meer aandacht voor obstructief slaapprobleem en meer aandacht voor bruxisme. Verweerster geeft hierbij nog aan dat alle onderwerpen up-to-date aangeboden worden en dat er veel kennis is bijgekomen gedurende de afgelopen vijf jaar. Voor de vervallen praktische onderdelen geldt dat volgens de laatste stand der techniek moet worden gewerkt. De opleiding past het onderwijs aan volgens de nieuwste inzichten. Het onderwijs vernieuwt continu en klinische methoden wijzigen. De klinische toetsing van de Lijn Integrale Mondzorg I en II en de Lijn Academische Groepspraktijk is thans opgezet volgens de principes van programmatisch toetsen. Dit houdt in dat gedurende de gehele onderwijsperiode feedbackformulieren worden opgeslagen in het digitale portfolio. De klinische vaardigheden worden nu getoetst aan de hand van de Entrustable Professional Activities (EPA's) systematiek. Appellant stelt dat er tijdens het onderwijs nooit opmerkingen zijn geweest over zijn functioneren. Verweerster geeft echter aan dat er op 22-1-2018 een melding is geweest bij de Commissie Professioneel Gedrag over het (bij herhaling) niet maken van de verplichte HIP-toets. Toen appellant uiteindelijk de toets maakte, bleek hij ook bij herhaling onvoldoende op de toets te scoren, waarna zijn Axiumpas (pas voor registratie van gemaakte verrichtingen in de kliniek) werd geblokkeerd. Appellant vocht deze melding aan omdat hij vond dat een HIP-toets niet op hem van toepassing was omdat hij geen klinisch werk meer hoefde te verrichten, echter de Commissie PG vond dat er voldoende grond voor de melding was. Uiteindelijk is na een gesprek in december 2018 de melding afgehandeld. Voor zover appellant zich beroept op persoonlijke omstandigheden stelt verweerster dat bij de studieadviseur geen dossier bekend is.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. In artikel 7.12 WHW is – voor zover hier van belang – het volgende bepaald:
 1. (...)
 2. De examencommissie is het orgaan dat op objectieve en deskundige wijze vaststelt of een student voldoet aan de voorwaarden die de onderwijs- en examenregeling stelt ten aanzien van kennis, inzicht en vaardigheden die nodig zijn voor het verkrijgen van een graad als bedoeld in artikel 7.10a.
3. In artikel 7.13 WHW is – voor zover hier van belang – het volgende bepaald:
 1. (...)

2. *In de onderwijs- en examenregeling worden, onverminderd het overigens in deze wet terzake bepaalde, per opleiding of groep van opleidingen de geldende procedures en rechten en plichten vastgelegd met betrekking tot het onderwijs en de examens. Daaronder worden ten minste begrepen:*
 - a. (.....)
 - k. *de nadere regels bedoeld in artikel 7.10, vierde lid*
 - l. (....)
3. (....)
4. In artikel 7.10 WHW is – voor zover hier van belang – het volgende bepaald:
 1. (.....).
 2. *Het instellingsbestuur kan de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens beperken, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur in een individueel geval te verlengen. De geldigheidsduur van een met goed gevolg afgelegd tentamen kan uitsluitend worden beperkt, indien de getentamineerde kennis of het getentamineerde inzicht aantoonbaar verouderd is, of indien de getentamineerde vaardigheden aantoonbaar verouderd zijn. Het instellingsbestuur stelt nadere regels vast omtrent de uitvoering van dit lid en over de wijze waarop bij het beperken van de geldigheidsduur in redelijkheid rekening wordt gehouden met bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 7.51, tweede lid. De geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens wordt in geval van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 7.51, tweede lid, ten minste verlengd met de duur van de op grond van artikel 7.51, eerste lid, toegekende financiële ondersteuning.*
 3. (....)
5. In artikel 3.8 deel A van de Onderwijs- en Examenregeling Masteropleiding Tandheelkunde 2021-2022 is - voor zover hier van belang – het volgende bepaald:
 1. *De geldigheidsduur van behaalde tentamens en vrijstellingen voor tentamens is onbeperkt, tenzij in deel B anders is bepaald*
 2. *De geldigheidsduur van een deeltentamen is beperkt tot het studiejaar waarin het is afgelegd, of tot het einde van de betreffende onderwijseenheid, zoals in deel B voor de desbetreffende onderwijseenheid is bepaald*
 3. *Een student die gedurende een aaneengesloten periode van 6 maanden of meer geen patiënt heeft behandeld in het kader van een onderwijseenheid, c.q. geen klinisch practicum heeft gevolgd, dient een proeve van bekwaamheid af te leggen. De proeve van bekwaamheid wordt vastgesteld door de chef de clinique Integrale Mondzorg, in afstemming met de examinerator, en omvat een niet-patiënt gebonden onderdeel, alsmede een patiëntgebonden onderdeel, waarbij beoordeeld wordt of de basis competenties op niveau zijn. Het niet-patiënt gebonden onderdeel dient met een voldoende te worden afgerond alvorens er gestart kan worden met het patiëntgebonden onderdeel. Beide onderdelen dienen met een voldoende te worden afgerond*
6. In artikel 8.2 deel B van de Onderwijs- en Examenregeling Masteropleiding Tandheelkunde 2021-2022 is - voor zover hier van belang – het volgende bepaald:
 1. *De geldigheidsduur van tentamens en vrijstellingen voor tentamens is beperkt, en wel als volgt:*
 - a. *de geldigheidsduur van praktische oefeningen waaronder de (pre)klinische toetsen is beperkt tot een periode van vier jaar volgend op het studiejaar waarin het desbetreffende onderdeel met goed gevolg is afgelegd;*
 - b. *de geldigheidsduur van tentamens is beperkt tot een periode van vier jaar volgend op het studiejaar waarin het desbetreffende onderdeel met goed gevolg is afgelegd, indien de kennis die is getoetst en/of onderwezen in het onderwijsonderdeel aantoonbaar is veranderd dan wel vernieuwd;*
 - c. *de geldigheidsduur van vrijstellingen van praktische oefeningen waaronder de (pre)klinische toetsen is beperkt tot een periode van vier jaar volgend op het*

studiejaar waarin de desbetreffende vrijstelling door de examencommissie is verleend;

d. de geldigheidsduur van vrijstellingen van tentamens is beperkt tot een periode van vier jaar volgend op het studiejaar waarin de desbetreffende vrijstelling door de examencommissie is verleend, indien de kennis die is getoetst en/of onderwezen in het onderwijsonderdeel aantoonbaar is veranderd dan wel vernieuwd.

- 2. Een student kan de examencommissie verzoeken de geldigheidsduur van een tentamen of vrijstelling te verlengen. Indien de getentamineerde kennis of het getentamineerde inzicht aantoonbaar verouderd is, of indien de getentamineerde vaardigheden aantoonbaar verouderd zijn, kan de examencommissie een aanvullend tentamen opleggen, een vervangend tentamen opleggen of verlenging van de geldigheidsduur weigeren.*
- 3. Waar sprake is van een beperking van de geldigheidsduur wordt de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens in geval van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 7.51, tweede lid WHW, ten minste verlengd met de duur van de op grond van artikel 7.51, eerste lid, toegekende financiële ondersteuning.*
7. Artikel 7.10, vierde lid, van de WHW geeft het instellingsbestuur de bevoegdheid om de geldigheidsduur van afgelegde tentamens te beperken. In het vierde lid is voorts bepaald dat de geldigheidsduur van een met goed gevolg afgelegd tentamen uitsluitend kan worden beperkt, indien de getentamineerde kennis of het getentamineerde inzicht aantoonbaar verouderd is, of indien de getentamineerde vaardigheden aantoonbaar verouderd zijn. Dit is uitgewerkt in artikel 8.2 deel B van de OER, waarbij is gekozen voor een geldigheidsduur van 4 jaar. Zoals door het CBHO reeds is geoordeeld brengen de woorden ‘aantoonbaar verouderd’ niet met zich mee dat de onderwijsinstelling van geval tot geval gehouden zou zijn te beoordelen of bepaalde kennis verouderd is, bijvoorbeeld omdat de lesstof (gedeeltelijk) is veranderd. Een categorale invulling met een vaste termijn, waarvan in voorkomende gevallen kan worden afgeweken, is naar het oordeel van het CBHO een toegestane invulling van deze woorden.
8. Niet in geschil is dat de resultaten die per 1 september 2022 vervallen, vóór 1 september 2018 zijn behaald en daarmee op grond van de geldende Onderwijs- en Examenregeling de geldigheidsduur van vier jaar is verstreken.
9. Het College kan slechts beoordelen of de gehanteerde vervalttermijnen leiden tot een zodanige onredelijke uitkomst dat die in meer of mindere mate buiten toepassing moeten blijven. Door verweerster is gemotiveerd weergegeven op basis waarvan gesteld kan worden dat de kennis en vaardigheden van appellant door tijdsverloop verouderd zijn.
10. De vraag is of verweerster in redelijkheid kon besluiten de geldigheidsduur van de behaalde resultaten te laten verstrijken voor appellant. Het College overweegt dat verweerster op grond van artikel 7.10, vierde lid, WHW de beperkte geldigheidsduur van behaalde studieresultaten in een individueel geval kan verlengen. Appellant verwijst voor zijn verzoek verlenging van de studieresultaten naar persoonlijke omstandigheden waarmee hij stelt te zijn geconfronteerd. Het College volgt verweerster in het standpunt dat er niet eerder melding is gedaan van persoonlijke omstandigheden en is van oordeel dat verweerster, ook als zou worden rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden waar appellant een beroep op doet, in redelijkheid heeft kunnen besluiten de geldigheidsduur van de behaalde resultaten niet te verlengen.
11. Verweerster dient te waarborgen dat een student voldoet aan de voorwaarden die worden gesteld ten aanzien van kennis, inzicht en vaardigheden die nodig zijn voor

het behalen van een graad. In de afweging van de belangen van appellant en die van verweerster bij voornoemde afweging, geven de laatste de doorslag. De omstandigheid dat het voor appellant door het vervallen van behaalde examenonderdelen zeer moeilijk wordt om zijn opleiding af te ronden is naar oordeel van het College geen doorslaggevende reden om van die bevoegdheid geen gebruik te maken.

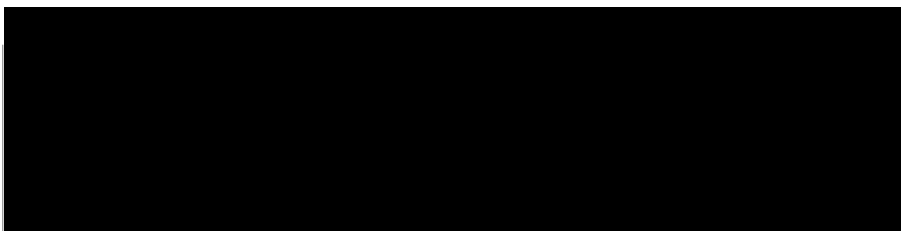
12. Vorenstaande leidt ertoe dat niet gezegd kan worden dat verweerster niet in redelijkheid tot haar besluit heeft kunnen komen.
13. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat niet kan worden gezegd dat het bestreden besluit strijd oplevert met het recht. Het beroep tegen dit besluit is ongegrond.

III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit der Tandheelkunde;
 - het College van Bestuur en
zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking wordt gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 2 maart 2023

mr. M.M. de Roon
secretaris

prof. mr. P.J.J. Zoontjens
voorzitter

Tegen deze beslissing kunt u binnen 6 weken beroep instellen bij de Raad van State afdeling bestuursrechtspraak, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag, Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken